

ΤΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΩΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΡΗΜΩΘΟΥΝ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Του κ. ΑΡΓ. ΑΛΤΙΠΑΡΜΑΚΗ, Γεωπόνου

Ένώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν Κερκύρας

Δὲν ὑπάρχει καμμιά θαυματουργή συνταγή πού ἡ ἐφαρμογή της θά μπορούσε νά σταματήσει, νά περιορίσῃ ἢ νά ἀναστείλῃ τήν αἰμορραγία τῆς ὑπαίθρου, πού συνίσταται στή φυγή ἀπ' τὸ χωριό, τήν ἀστυφιλία καί τὴ μετανάστευση.

Δὲν εἶναι τρελλὸς ὁ κόσμος πού φεύγει οὔτε ἔπαυσε νά πονᾷ τὸν τόπο του. Ὑπάρχουν ἀνάγκες ἐπιτακτικῆς πού τὸν σπρώχνουν στή διέξοδο αὐτή. Γιατί μένοντας στὸ χωριό του ἀντιμετώπιζει ἀδιέξοδα πού δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεπεράσῃ μὲ τὰ περιορισμένα του μέσα.

Μὴ νομίζουμε ὅτι οἱ ἀγρότες μας ἐξοφλοῦν τὰ χρέη τους στὴν Τράπεζα ἀπὸ μόνον τὸ γεωργικὸ τους εἰσόδημα. Τὰ ἐμβάσματα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχουν ξελασπώσει τοὺς περισσότερους καί ἡ ἱκανοποιητικὴ ρευστοποιήσις τὸν ἀπαιτήσων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τ' ἀτελευταία χρόνια

των διενεργεῖται ἐπὶ τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων ἀυστηρότατος ἔλεγχος.

Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μὲσφ τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἐξαγωγῶν (EXPORT CONTROL OFFICE), τὸ ὁποῖον ἐκδίδει πιστοποιητικὰ ποιότητος μόνον διὰ τὰ προϊόντα πού ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ ζητηθέντα στάνταρντ. Διχῶς τὴν συνοδοεῖαν πιστοποιητικοῦ ποιότητος τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἐξαγωγῶν, τὰ ἐξαγωγίμα προϊόντα δὲν δύνανται νὰ διέλθουν τὰ Ὀλλανδικὰ σύνορα.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἐξαγωγῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 ἀντιπροσώπους τῆς Ἐνώσεως τῶν Ὀλλανδῶν Ἐξαγωγέων καί 5 μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου τῶν «AUCTIONS», ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Οἱ Ὀλλανδοὶ λέγουν ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν φροφῶν καί λαχανικῶν ἀρχίζει μὲ τὴν προσφορὰν τοῦ προϊόντος καί τελειώνει εἰς τὰ σύνορα.

Δ. ΜΕΡΛΕΜΗΣ

οφείλεται κατὰ μέγα μέρος στὰ ἐμβάσμα τὰ τῶν μεταναστῶν.

Στέλνουν λεφτὰ οἱ μετανάστες, ἐξοφλεῖται ἡ Τράπεζα καί σιγά - σιγά ἀρχίζει καί μιὰ ἄλλη κίνησις. Μὲ τὰ λεφτὰ αὐτὰ φτιάνονται ἢ ἀγοράζονται σπίτια, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἀγοράζονται καί χτήματα, χωράφια, λιόφυτα. Πρᾶγμα πού μπορεῖ νά ὀδηγήσῃ σιγά - σιγά κατὰ κάποιον ἀπρόβλεπτο τρόπο, στὴ δημιουργία βιωσίμου κλήρου καί πού ἀναμφισβήτητα ἀποδείχνη πόσο στενὰ εἶναι δεμένοι ὁ μετανάστης μὲ τὴν πατρίδα γῆ καί πόσο ἔντονη νοιώθει τὴ ἡνοσταλγία νὰ ξεαναγυρίσῃ στὸν τόπο του, ἀφοῦ ὁμως προτῆτερα βιωσίσωλισει ἀνθρωπινώτερους ὁρους ζωῆς, ξεπερνώντας τὰ σημερινὰ ἀδιέξοδα.

Πρέπει νὰ μορφώσουμε σωστὴ γνώμη γι' αὐτὰ αἰτίαια πού προκαλοῦν τὴ φυγὴ καί μόνον σταν γίνῃ αὐτὸ, θά μπορέσουμε νὰ διακρίνουμε καί νὰ ἐπιδιώξουμε τὰ μέσα θεραπειᾶς τοῦ κακοῦ αὐτοῦ.

Γιατί ἡ μετανάστευση εἶναι κακὸ, ὀλέθριο γιὰ τὸν τόπο. Μᾶς παίρνει τὸν αἰθέρα, τὰ καλλίτερα παλληκάρια καί κοπέλλες καί ἀφήνει στὸν τόπο τοῦς γέρους, τοῦς ἀχρηστους, τοῦς διαταχτικούς πού δὲν εἶναι ἀξιοὶ νὰ πάρουν ρωμαλέες πρωτοβουλίες. Ἀφήνει τὸν τόπο χέροιο καί ἄγονο καί ρημαγμένον. Τὰ ἔργα, οἱ βελτιώσεις περιορίζονται, ὁ ἐνθουσιασμός γιὰ προκοπὴ μαραινέται.

Ὅσο κακὸ ὁμως εἶναι ἡ φυγὴ, ἄλλο τόσο κακὸ εἶναι νὰ ἐπιμένουμε ναι καί καλὰ νὰ μέινουν οἱ νέοι στὸν τόπο τους γιὰ νὰ φυτοζωοῦν, νὰ μὴ χορταίνουν ψωμάκι, νὰ ζοῦν στὴ μιζέρια, νὰ μὴν μπορέσουν νὰ τὰ βγάλουν πέρα σὲ μιὰ δύσκολη περίστασι, νὰ μὴ νοιώθουν σιγουριά γιὰ τὰ γεράματά τους.

Δὲν λύτεται τὸ πρόβλημα μὲ νόμους καί ἐξαναγκασμούς. Γιὰ νὰ βροῦμε κάποια λύσι πρέπει νὰ σκύψουμε καί νὰ ἐξετάσουμε μὲ στοργὴ τί γίνεται καί γιὰτί γί-